

Vergaderjaar 2008–2009

31 327

Wijziging van de Financiële-verhoudingswet en enkele andere wetten in verband met het stellen van nadere regels over uitkeringen uit de algemene fondsen en over specifieke uitkeringen

Nr. 10

BRIEF VAN DE STAATSSECRETARIS VAN BINNENLANDSE ZAKEN EN KONINKRIJKSRELATIES

Aan de Voorzitter van de Tweede Kamer der Staten-Generaal

Den Haag, 17 maart 2009

Per 1 augustus 2008 is de wijziging van de Financiële-verhoudingswet in werking getreden. Met deze brief informeer ik u conform mijn toezegging tijdens de plenaire behandeling van het wetsvoorstel d.d. 28 mei 2008 (kamerstuk 2008, nr. 31 327) over de nadere uitwerking van het slotstuk van het maatregelenbeleid in het kader van informatieverplichtingen van de medeoverheden aan de fondsbeheerders. Dit zijn de verantwoordingsinformatie over specifieke uitkeringen via single information en single audit (SiSa) en het overzicht Informatie voor derden (lv3), zijnde een vertaling van de financiële administratie in beleidsinformatie.

Het slotstuk betreft de mogelijkheid om de bevoorschotting van de algemene uitkering op te schorten. De mate van opschorting is in deze brief uiteengezet. Tijdens de plenaire behandeling van het wetsvoorstel sprak ik de verwachting uit dat een algemene maatregel van bestuur noodzakelijk is. Dit blijkt echter een onnodige regellast; een circulaire aan de medeoverheden is voldoende.

Mate van opschorting

Een aantal elementen heb ik meegewogen ter bepaling van de mate van opschorting van de bevoorschotting van de algemene uitkering. Ten eerste kent de opschorting slechts een korte doorlooptijd, namelijk één week. Dit betekent dat na het voldoen aan de informatieverplichting de week na de correcte aanlevering de bevoorschotting van de algemene uitkering wordt voortgezet en eventuele opschortingen over eerdere weken worden uitgekeerd. Ten tweede is er sprake van een opschorting en niet een inhouding; de medeoverheid krijgt altijd, uiterlijk na 26 weken, alsnog de opgeschorte algemene uitkering uitgekeerd. Deze twee elementen geven aan dat het financiële nadeel voor medeoverheden beperkt blijft tot een (kortdurend) rentenadeel. Ten derde is de opschortingregel het slotstuk van een complex van faciliteiten en maatregelen, waardoor de medeoverheden op tijd op correcte wijze kunnen aanleveren.

Anderzijds is het belang van de verschillende (aanlevermomenten van de) informatieverplichtingen dermate groot dat de mate van opschorting wel een financiële prikkel in zich moet hebben.

De SiSa-informatie is cruciaal voor de financiële vaststelling door de departementen en voor de departementale jaarrekening. Ook de begroting- en jaarrekeninggegevens over lv3 zijn voor departementen van groot belang, namelijk voor o.a. het onderhoud van het gemeente- en provinciefonds, het inzicht in de ontwikkeling van het EMU-saldo, de financiële toezichthouders en bieden mijn collega's monitorinformatie over hun beleidsterrein (bijv. over de WMO). Voor de SiSa-informatie en de jaarlijkse lv3-rapportages geldt in het geval van toepassing van de opschortingregel dat 60% van de bevoorschotting van de algemene uitkering wordt opgeschort. Voor lv3 zijn er naast jaarlijkse ook kwartaalverplichtingen. Deze informatie is verplicht in verband met Europese eisen inzake EMU. Voor andere doelgroepen is deze informatie minder relevant. Daarom geldt als opschortingpercentage voor de kwartaalrapportages 30%. Indien de opschortingregel voor een medeoverheid voor meerdere informatieverplichtingen geldt, dan is het opschortingpercentage maximaal 100. Voor een gemeenschappelijke regeling geldt dat het opschortingpercentage wordt berekend door het opschortingpercentage, als beschreven in deze alinea, te delen door het aantal aan de gemeenschappelijke regeling deelnemende medeoverheden.

Uit de adviezen van de VNG en het IPO over de mate van opschorting blijkt dat zij het belang van een adequate informatievoorziening aan het rijk onderstrepen en zich daarvoor willen inzetten. Met deze intentie heb ik in positieve zin rekening gehouden bij het bepalen van de opschortingpercentages. Verder constateer ik met de RFV dat de opschortingmaatregel nauwkeurige rijksprocedures vergt. Een onderdeel daarvan is het adequaat informeren van de medeoverheden. Daarom zal ik in een circulaire de provincies, gemeenten en gemeenschappelijke regelingen voor de zomer nader informeren over het totale maatregelenbeleid.

De staatssecretaris van binnenlandse Zaken en Koninkrijksrelaties,
A. Th.B. Bijleveld-Schouten